

РЕШЕНИЕ

№ 127

гр. Свиленград, 03.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и седми септември през две
хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. Иванова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20225620200553 по описа за 2022
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 11/2022г. от 04.03.2022 година на Директора на Регионалната инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) – Хасково, в частта, с която на Й. К. Й. с ЕГН ***** от село ***** , със съдебен адрес: град Свиленград, ул. „Александър Стамболийски” № 9, област Хасково, чрез адвокат Г. Караджонова, за нарушение на чл. 133, ал. 3, т. 3, предложение второ, вр.чл. 35, ал. 1, т. 1 от Закона за управление на отпадъците (ЗУО), вр.чл. 17 от Наредбата за излезлите от употреба моторни превозни средства (МПС), е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 4 000 лв.

НП в останалата си част, касаеща отнемане в полза на Държавата на веществените доказателства – предмет на административното нарушение, е влязло в сила на 08.08.2022 година видно от Писмо с изх.№ О-296(17) от 30.08.2022 година на АНО.

Жалбоподателят Й. К. Й. чрез процесуалния си представител – адвокат Г.

Караджонова, моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като бил нищожен, незаконосъобразен и необоснован – липсвал Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), НП не съдържало законоустановените реквизити, не било издадено в предвидения срок, било издадено от некомпетентен орган, квалификацията на нарушението била непълна, невярна и неточна и за същото деяние вече бил наказан с влязло в сила НП и т.н., както и се оспорва верността на изложените в НП обстоятелства. Претендират се от процесуалния представител разноски на основание чл. 38, ал. 2, вр.ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата (ЗА) (след допусната поправка на техническа грешка относно основаниято, вписано в Пълномощното).

В съдебната фаза, редовно призован, жалбоподателят не се явява. За него се явява адвокат Г. Караджонова, която пледира за отмяна на атакувания акт в обжалваната част. Представен е Списък на разноските.

В съдебната фаза не се ангажират доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) - Директорът на РИОСВ – Хасково, редовно призован, изпраща представител – Диляна Димова – Директор на Дирекция „Административни, финансови и правни дейности”, лице с висше юридическо образование, която сочи че НП е издадено законосъобразно и че не са допуснати процесуални нарушения при издаването му. Моли същото да бъде потвърдено в обжалваната част. Представя Писмена защита, в която подробно обосновава тезата си относно законосъобразността, правилността и обосноваността на НП. Претендират се разноски по делото. Не е представен Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпраща т представител и не вземат становище.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

На дати 20.05.2020 година и 09.07.2020 година са извършени в присъствието на Й. от служители на РИОСВ – Хасково проверки (извънредна и повторна) в имот, собственост (видно от приложените в преписката

Нотариални актове за собственост) и стопанисван от жалбоподателя, с кад.№ 44570.12.33, находящ се в землището на град Любимец, област Хасково в местността „Бикя”, при които е констатирано наличието на множество автомобили втора употреба. Констатациите от проверките са отразени в съставените Констативни протоколи с № 338 от дата 20.05.2020 година (превантивен контрол) и с № 449 от дата 09.07.2020 година (последващ контрол), екземпляри от които са връчени на жалбоподателя срещу подпис и подписани без възражения от него.

На 30.07.2020 година на Й. е съставен АУАН с № 33 (, приложен по делото) и в следствие е издадено от Директора на РИОСВ - Хасково НП на дата 19.10.2020 година с № 33, за нарушение по чл. 166, т. 3, вр.чл. 156, т. 2 и чл. 155, ал. 2 от Закона за опазване на околната среда (, приложено по делото) на дата 20.05.2020 година. НП е обжалвано като е потвърдено с Решение № 260000 от 14.01.2021 година на Районен съд – Свиленград по АНД № 695/2020 година, което е оставено в сила с Решение № 111 от 28.05.2021 година на Административен съд - Хасково по КАНД № 268/2021 година (налично в цялост в преписката). Тук е мястото да се посочи, че възражението на адвокат Караджонова, направено с Жалбата, по повод на която е образувано настоящото производство, че за едно и също деяние Й. е санкциониран два пъти, е неоснователно с оглед нарушенията, за които е наказван, както и предвид датата, респ. периода на нарушенията.

По повод на постъпили данни за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали без лиценз от жалбоподателя, на 01.02.2021 година е извършена съвместна проверка от служители на РУ – Свиленград – свидетеля Н. К. Н., на АНО – свидетеля П. С. С., на Общинска администрация – Любимец, на ТД на НАП и др. в описания по-горе имот, при която се констатира, че за периода от 10.07.2020 година до 31.01.2021 година Й. извършва нерегламентирано третиране на отпадъци, т.е. събира, съхранява и разкомплектова множество излезли от употреба МПС (над 50 броя), представляващи отпадъци по смисъла на § 1, т. 17 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУО, без необходимите документи по чл. 35 от ЗУО (на служителя на АНО е служебно известна липсата на документ, даващ право на Й., респ. на търговци с него участие, да извършва описаната дейност – в тази насока има в преписката Справка от АНО - стр. 41, том V от Досъдебното производство (ДП)). В проверявания имот освен излезлите от употреба МПС

са намерени и множество елементи, детайли и части от МПС – калници, скоростни кутии, джанти, автомобилни гуми с джанти, акумулаторни батерии и др. Проверката е извършена в присъствието на Й.. Констатациите от проверката са отразени в съставения Констативен протокол с № 34 от същата дата, екземпляр от който е връчен на жалбоподателя срещу подпис и подписан.

По случая на 01.02.2021 година е образувано ДП № 25/2021 година по описа на РУ – Свиленград (приложено по делото), преписка вх.№ 721/2021 година по описа на Районна прокуратура – Хасково, за престъпление по чл. 234 б, ал. 1 от НК. По ДП са извършени множество процесуално – следствени действия, включително претърстване и изземване, обективирани в съответните Протоколи. Иззети са множество веществени доказателства, включително излезлите от употреба МПС, част от които са върнати на собственика им. Назначена е Съдебно-оценъчна автотехническа експертиза, която дава заключение, че иззетите като веществени доказателства излезли от употреба МПС са технически негодни и не могат да се използват по предназначението си, т.е. да се привеждат в движение и управляват – могат да се квалифицират само като вторичен отпадък – скрап. С Постановление на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград от дата 17.12.2021 година, влязло в сила на 29.12.2021 година, наказателното производство по ДП е прекратено на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, вр.чл. 24, ал. 1, т. 1 от НПК (деянието не съставлява престъпление – не е съставомерно от обективна и субективна страна по чл. 234 б, ал. 1 от НК). С Писмо № 721/2021г. от 30.12.2021 година ДП, ведно с Постановлението от дата 17.12.2021 година, са изпратени от Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград на РИОСВ - Хасково по компетентност за образуване на административнонаказателно производство и за налагане на административно наказание. На 31.12.2021 година в РИОСВ - Хасково е регистрирано с № 0-296(12) горепосоченото Писмо на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград.

На основание чл. 36, ал. 2 от ЗАНН е образувано административнонаказателно производство срещу жалбоподателя Й. К. Й. без да бъде съставен АУАН.

Сезиран надлежно и след получаване на посоченото влязло в сила

Постановление на Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград и прекратеното ДП, Директорът на РИОСВ – Хасково приема, че са налице основанията на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и издава процесното НП № 11/2022г. на 04.03.2022 година. В издадения санкционен акт, АНО приема за установено, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 133, ал. 3, т. 3, предложение второ, вр.чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗУО, вр.чл. 17 от Наредбата за излезлите от употреба МПС, тъй като е събирал, съхранявал и разкомплектовал излезли от употреба МПС без да притежава изискуемото по чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗУО Разрешение за дейности по третиране на отпадъци като препраща към съставените Констативни протоколи, посочени по-горе. За това нарушение на основание чл. 133, ал. 3, т. 3, предложение второ, вр.чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗУО на нарушителя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 4 000 лв. НП е редовно връчено на 07.03.2022 година по пощата с Обратна разписка. Известието за доставяне, надлежно оформено - датирано и подписано, се намира приложено по делото, с отбелязване че е получено от член на семейството на адресата, а именно че е получено от Иван Иванов – зет на жалбоподателя. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Съгласно чл. 157, ал. 4, вр.ал. 1 от ЗУО, НП за нарушенията по чл. 133, ал. 3 от посочения закон се издават от Директора на РИОСВ. Материалната компетентност на Директора на РИОСВ – Хасково да издава НП за нарушения по чл. 133, ал. 3 от ЗУО се доказва от факта, че Наталия Петрова Пачеманова е назначена на длъжността „Директор на РИОСВ – Хасково”, т.е. последната се явява носител на санкционна власт, делегирана ѝ в длъжностно качество (заемана длъжност) по закон съгласно чл. 157, ал. 4 от ЗУО. Служебно известно е и персоналното заемане на тази длъжност от издателя на процесното НП.

Видно от представената и приета като доказателство по делото Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние, става ясно, че семейството на жалбоподателя се състои от него и четирите му деца, че притежава едно пътно превозно средство и недвижими имоти, както и че няма доходи.

Наличен е по делото Нотариален акт, видно от който на 12.03.2021 година собствеността върху процесния имот е прехвърлена, т.е.

жалбоподателят вече не притежава процесния имот.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебното заседание, проведено на 27.09.2022 година свидетелите Н. К. Н. и П. С. С.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориха от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания на посочените двама свидетели, които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Основания за критика по отношение на свидетелските показания не се намериха, а единствено поради служебното качество на свидетеля С. – служител на РИОСВ – Хасково, в този смисъл служебната зависимост и отношения на пряка подчиненост спрямо АНО, не е достатъчно за да обоснове заинтересованост от негова страна, от тук и превратно или недостоверно пресъздаване на обстоятелствата, свързани с конкретното нарушение и случилите се събития, които възпроизвеждат двамата свидетели в показанията си. И това е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду им (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на жалбоподателя. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържими се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Ето защо, според Съда показанията и на двамата посочени свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от жалбоподателя, с оглед установените факти на нерегламентирано третиране на отпадъци – събиране, съхраняване и разкомплектоване на излезли от употреба МПС без изискуемото по чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗУО Разрешение за

дейности по третиране на отпадъци. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса (с изключение на НП, чиято доказателствена сила не се опроверга от събраните по делото доказателства, т.е. направеното оспорване от страна на жалбоподателя не бе проведено успешно). Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

Съдът кредитира и представената Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние на жалбоподателя, тъй като не е в противоречие с други събрани по делото доказателства.

Съдът няма да коментира представения документ за собственост, удостоверяващ че процесният имот вече не е собственост на жалбоподателя, тъй като е ирелевантен за настоящия правен спор, тъй като прехвърлянето е станало след визирания в НП период на деянието.

*Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до следните **правни изводи**:*

Преценена по същество, Жалбата е частично основателна.

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст видно от датата ѝ на депозиране в Регистратурата на Районен съд - Свиленград, от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – процесуален представител с Пълномощно, приложено по делото, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване

на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски Районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Глоба не е платена – видно от Писмо с изх.№ 0-296(19) от 05.09.2022 година, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в частта, касаеща Глобата, в резултат на плащането ѝ.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

Обжалваното НП е законосъобразно от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП. Не се констатираха недостатъци на акта, водещи до отмяната му.

Спазени са предвидената форма и процесуален ред. Обжалваното НП е издадено в съответствие с чл. 36, ал. 2 от ЗАНН. Както се посочи по-горе, АНО е издал НП без да е имало съставен АУАН, позовавайки се на Постановлението на Прокурора. По аргумент от чл. 36, ал. 1 от ЗАНН административнонаказателното производство започва със съставянето на АУАН. Възможност за изключение от посоченото общо правило е регламентирана в разпоредбата на ал. 2, която сочи, че АНП може да се образува и въз основа на прекратено от Съда или Прокурора наказателно производство. Конкретният случай е точно такъв. Постановлението на Прокурора в този случай е основание за издаване на НП без съставяне на АУАН. След като с Постановлението от 17.12.2021 година Прокурорът е прекратил воденото наказателно производство, са отпаднали пречките за реализиране на административнонаказателната отговорност и Съдът приема, че вече не е налице признака „idem”, описан в Тълкувателно решение № 3 от 22.12.2015 година на ВКС по т.д.№ 3/2015 година, ОСНК. Това е така, защото процесното НП е издадено след издаването на Постановлението за прекратяване на наказателно производство, т.е. налице са основанията, визирани в хипотезата на чл. 36, ал. 2 от ЗАНН и не съществува дори хипотетична възможност за двукратно санкциониране на дееца за едно и

също деяние. След като наказващият орган въз основа на материалите по ДП е преценил, че са налице данни за осъществяване на административно нарушение, е издал обжалваното НП.

Санкционният акт има необходимите реквизити и минимално изискуемо съдържание съобразно изискванията на чл. 57 от ЗАНН. Самото нарушение е описано, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Така изложените обстоятелства са посочени разбираемо и изчерпателно и са напълно достатъчни за наказаното лице, за да разбере в цялост извършеното административно нарушение и да организира адекватно защитата си, т.е. правото на защита на наказания субект и в най-малка степен не е ограничено.

НП е издадено от компетентен орган съгласно чл. 47, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 157, ал. 4 от ЗУО. Лицето, подписало НП е заемало към момента на издаването му длъжността „Директор на РИОСВ – Хасково”, чиято материална компетентност да издава НП за нарушения по чл. 133, ал. 3 от ЗУО произтича от разпоредбата на чл. 157, ал. 4 от същия закон, т.е. той се явява носител на санкционна власт, делегирана му в длъжностно качество (заемана длъжност). Персоналното заемане на длъжността от Наталия Петрова Пачеманова е служебно известно на Съда (както вече бе посочено). Деянието е извършено в зоната на отговорност на РИОСВ - Хасково.

При издаването на НП е спазен предвидения от разпоредбата на ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срок.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна. Фактът, че погрешно в НП е посочено, че Стефка С.а е Районен прокурор на Районна прокуратура – Хасково вместо правилното Прокурор в Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение – Свиленград, не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като това погрешно посочване не е довело до ограничаване на процесуалните права на жалбоподателя.

Не е налице процесуално нарушение предвид факта, че в НП АНО е посочил настоящия адрес на жалбоподателя (погрешно отбелязан като постоянен такъв), а в Жалбата си – той сочи своя постоянен адрес (видно от служебно извършената Справка в НБД „Население”), тъй като и двата адреса

са на лицето Й..

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна на процесуално основание, поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение, от категорията на съществените такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

Правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното нарушение. Тежестта за установяване на конкретното деяние, съставляващо административно нарушение, неговият извършител и предметът на нарушението, е на АНО, който следва да проведе пълно доказване на спорните факти, което в настоящия случай е сторено по отношение на посоченото нарушение.

След съвкупен анализ на събраните по делото доказателства, настоящият Съдебен състав приема, че формираният от страна на АНО извод за осъществено нарушение по чл. 133, ал. 3, т. 3, предложение второ, вр.чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗУО, вр.чл. 17 от Наредбата за излезлите от употреба МПС, е законосъобразен и обоснован, тъй като съответства на установеното в казуса фактическо положение.

Съображенията са следните:

Фактическите обстоятелства приети по-горе се установяват по безспорен начин от събраните доказателствени материали по делото, както вече бе посочено. Отговорността на жалбоподателя е ангажирана за това, че е извършвал нерегламентирано третиране на отпадъци – излезли от употреба МПС, материали, части и компоненти от тях, за която дейност се изисква Разрешение, издадено по реда на чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗУО.

Установеното в казуса фактическо положение несъмнено сочи, че в имота - обект на проверка, собственост и стопанисван от жалбоподателя, е извършвано събиране, съхранение и разкомплектоване на отпадъци – множество видимо излезли от употреба МПС, разкомплектовани в различна степен, както и основни компоненти от такива по смисъла на § 1, т. 12 от ДР на Наредбата за излезлите от употреба МПС. Установено е безспорно, че повечето от описани в Постановлението предмети – излезли от употреба МПС не са били регистрирани за движение в страната (без регистрационни номера) (в този смисъл са налични писмени доказателства – Справки от АИ – КАТ, че автомобилите са с прекратена регистрация), и са били в различна степен разкомплектовани, без основни части и компоненти. Видът и предназначението на тези предмети от една страна, а от друга - начинът на съхранението им и състоянието, в което са намерени, мотивират заключение, че не са подлежали на директна повторна употреба. В този аспект, несъмнено се касае за излезли от употреба МПС, които в състоянието, в което са установени, представляват отпадък съгласно § 1, т. 17 от ДР на ЗУО.

Вярно е, че в хода на проверката, на 01.02.2021 година контролните органи не са установили извършване на конкретна дейност, но самото наличие на площадката на съответните автомобили, части, детайли и компоненти напълно обективира дейност по събиране. Убедителен извод за това се извежда и обективното фактическо положение в имота, закрепено в Констативния протокол от същата дата, потвърдено от разпитаните свидетели – касае се за голямо количество предмети, неупаковани, неетикетирани, пръснати на различни места в имота, част от които замърсени, сочещо за продължителен период на събиране.

Отразеното в обстоятелствената част на Констативния протокол от дата 01.02.2021 година и посоченото в показанията на разпитаните свидетели (различната степен на разкомплектованост на автомобилите, наличието на множество други части и детайли, съхранявани в имота, наличието на уреди и инструменти за разглобяване), съставлява дейност по разкомплектоване.

Съхранението на отпадъци (в случая излезли от употреба МПС, материали, части и компоненти от тях) води до извършването на някоя от дейностите с кодове R 1 - R 12, е операция с код R 13 съгласно Приложение № 2 към § 1, т. 13 от ДР на ЗУО. Същото от своя страна представлява дейност

по оползотворяване на отпадъци. Съгласно § 1, т. 44 от ДР на ЗУО в понятието „третиране на отпадъци” се включват дейностите по оползотворяване или обезвреждане, включително подготовката преди оползотворяване или обезвреждане. Какво представлява „оползотворяване”, съответно „обезвреждане” е обяснено в § 1, т. 13 и т. 11 от ДР на ЗУО и съдържащите се към тези разпоредби неизчерпателни списъци на дейности, свързани с управление на отпадъците.

От изложното следва еднозначен извод, че установеното събиране, съхранение и разкомплектоване на отпадъци – излезли от употреба МПС, материали, части и компоненти от тях, представлява дейност по третиране на отпадъци. Извършването на вменените дейности по събиране, съхраняване и разкомплектоване като дейност по третиране на отпадъка е доказано с показанията на свидетелите, извършили на място фактическата проверка и добили непосредствени впечатления относно релевантните факти.

Установените факти правилно са подведени под нормата на чл. 133, ал. 3, т. 3, предложение второ от ЗУО, очертаваща състав на нарушение, проявено в нерегламентирано третиране на отпадъци. Същата установява отговорност за физическо лице, което извършва нерегламентирано третиране на отпадъци. Вярно е, че физическо лице не може да получи Разрешение за дейност по третиране на отпадъци по реда на чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗУО, тъй като такова съгласно чл. 67, ал. 4 от ЗУО се издава само на лица, регистрирани като търговци – ЮЛ или ЕТ. Именно затова обаче, ако такава дейност се осъществява от физическо лице, без да е търговец (както е в случая, тъй като предприятията от негова страна инициатива за снабдяване с разрешение за изграждане на площадка за разглобяване на автомобили не е завършила успешно, защото производството е прекратено от страна на РИОСВ - Хасково), то тя винаги ще е нерегламентирана, в разрез с нормативните изисквания, за което ще следва да понесе отговорност на съответното правно основание от ЗУО. В подкрепа на изложеното е и фактът, че част от излезлите от употреба МПС са продадени от собствениците им лично на Й. в качеството му на физическо лице, а не на търговец (въпреки, че е едноличен собственик на „Данко - авто” ЕООД (със Справка от Търговския регистър, приложена в АНП). За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи, че видно от посочената по-горе Справка от АНО няма издаден документ за разрешаване на дейност по третиране на излезли от употреба

МПС на търговци с участието на Й.. В този смисъл и при установеното фактическо положение, жалбоподателят е субект на процесното нарушение и законосъобразно е ангажирана отговорността му за него.

С оглед изложеното, Съдът намира, че събраните по делото доказателства изясняват обективно, всестранно и пълно обстоятелствата по делото и обосновават формираните правни изводи, поради което издаденото НП, с което на Й. К. Й. е наложено административно наказание „Глоба” за безспорно доказаното нарушение – нерегламентирано третиране на отпадъци – излезли от употреба МПС, е законосъобразно и правилно.

При така установената фактическа обстановка не може да се приеме, че е приложима разпоредбата на чл. 35, ал. 2 от ЗУО, която дава възможност изброените в точки от 1 до 9 дейности по управление на отпадъци да се извършват без разрешение. Не намира приложение нормата на т. 1 от чл. 35, ал. 2 от ЗУО, защото излезлите от употреба МПС не представляват отпадък, създаден на мястото на образуване. По същите съображения не може да се приложи разпоредбата на чл. 35, ал. 2, т. 4 от закона. Не би могло да се приложи и т. 2 от чл. 35, ал. 2 от ЗУО, тъй като няма доказателства, че излезлите от употреба МПС се събират и транспортират от жалбоподателя. Установено е, че те се събират, съхраняват и разкомплектоват. Не може да намери приложение и нормата на чл. 35, ал. 2, т. 3 от ЗУО, поради предвиденото в същата изключение за дейности, свързани с излезли от употреба МПС. Дейностите, изброени в т.т. 5-9 от чл. 35, ал. 2 от ЗУО, са неотносими към фактите, установени в производството.

За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи, че дори и да има някаква неяснота във връзка с процесното нарушение в НП, то деянието е описано/удостоверено в Констативните протоколи, посочени по-горе. Подобно препращане не е недопустимо, тъй като в АНП са приложени тези Протоколи, т.е. те се явяват част от административнонаказателното производство и жалбоподателят има възможност да се запознае с тях. Т.е. в конкретния случай извършването на нарушението е документирано с Протоколите за проверка. Същите са официални документи по смисъла на чл. 93, т. 5 от ДР на НК, вр.чл. 84 от ЗАНН и съдържанието им не е оспорено, съответно – опровергано. Напротив, констатациите в тях се подкрепят от приложените писмени доказателства.

Налице е и субективният елемент от състава на нарушението – извършено е виновно, при пряк умисъл. Т.е. жалбоподателят Й. Й. е разбирал свойството и значението на извършваното и е могъл да ръководи постъпките си. Интелектуалният и волевият елементи на умисъла, пряко се извеждат от обективните му действия. Същият е следвало да прецени, че не следва да третира отпадъци без Разрешение за това. Поради изложеното, липсва каквото и да е правно основание за друг различен правен извод, освен този, че напълно правилно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя Й..

Досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН - съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 година по тълк.н.д.№ 1/2005 година на ВКС, преценката „маловажност на случая” подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка за законосъобразност на преценката на чл. 28, вр. § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН. Преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, е изразена изрично от АНО. Съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административно нарушение, процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай, според Съда (в този смисъл са и доводите на АНО, формулирани в обжалваното НП). И това е така, както поради неговия формален характер – за съставомерността му не е предвиден и не се изисква настъпване на вредоносен резултат (обществените отношения, регулирани от ЗУО и подзаконовите актове във връзка с неговото приложение, свързани с опазване на околната среда и общественото здраве и постигане на устойчиво управление на отпадъците – предотвратяване и намаляне на вредното въздействие от образуването и управлението на отпадъците, се считат за засегнати в необходимата степен, оправдаваща санкционирането на нарушителите със самия факт на извършване на нарушението), така и поради наличието не само на смекчаващо (младата възраст на нарушителя), но и на отегчаващи (голямото количество на излезли от употреба МПС, продължителния период за третирането им и наличието на данни в кориците на делото за друго подобно нарушение) обстоятелства. Поради това липсват предпоставки за преквалифициране на нарушението като маловажно, респ. за приложението на чл. 28 от ЗАНН и в този смисъл Съдът приема преценката

на АНО по чл. 28 ЗАНН за съответстваща на закона. От тук, законосъобразно, правилно и обосновано е издадено НП.

Иначе казано при формално нарушение от категорията на процесното на преценка подлежи степента на засягане на конкретните обществени отношения, а не наличието или липсата на вредни последици. Засягат се обществените отношения, свързани с правилното третиране на отпадъците и опазването на околната среда и здравето, което изключва приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН.

Съдът е провел пълно доказване на фактите от значение за административнонаказателното обвинение и делото, на които жалбоподателят не се е противопоставил и не е посочил доказателства за тяхното оборване.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

Както вече бе посочено АНО правилно е квалифицирал нарушението и правилно е приложил съответната административнонаказателна разпоредба на ЗУО, като се е съобразил с разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН.

Съгласно чл. 133, ал. 3, т. 1, предложение второ от ЗУО, се наказва с Глоба от 1 400 лв. до 4 000 лв. физическо лице, което извършва дейности с излезли от употреба МПС. Нормата на чл. 133, ал. 3 от ЗУО е санкционна, но тя съдържа в себе си и материалноправните разпоредби, нарушението на които обуславя налагането на визираното в същата наказание. Казано по друг начин, нарушената и санкционната разпоредба в случая съвпадат, поради което не би могло да се стигне до неразбиране у наказаното лице за какво точно негово поведение е санкционирано, нито че квалификацията на нарушението е непълна или неточна.

Административното наказание е правилно и законосъобразно определено по вида си, но не и по размера си, индивидуализиран в максималния такъв, предвиден в закона. Действително обществената опасност на деянието е завишена, тъй като се засягат обществените отношения, свързани с правилното третиране на отпадъците и опазването на околната среда и здравето на населението. Обществената опасност на дееца също е завишена, тъй като по делото се констатира наличие на друго подобно нарушение. Като

отегчаващи отговорността обстоятелства се възприеха наличието на голямо количество на излезли от употреба МПС и продължителния период за третирането им. Но са налични и смекчаващи вината обстоятелства – младата възраст на нарушителя, фактът, че дължи издръжка на ненавършилите си пълнолетие деца (съгласно посоченото в Декларацията, представена н открито съдебно заседание), обстоятелството, че не е възпрепятствал или направил опит да осуети проверката и обстоятелството, че е съдействал за разкриване на обективната истина (дава показанията на ДП, съдейства като отговаря на поставени въпроси), включително представя документи. По делото са налични доказателства за влошеното финансовото положение на жалбоподателя – видно от представената Декларация за семейно и материално положение и имотно състояние е безработен и не работи към настоящия момент – видно от служебно извършената Справка за трудовите му договори. Предвид изложеното (наличието и на смекчаващи вината обстоятелства) и обстоятелството, че фактическият състав на процесното административно нарушение разкрива белезите на формално, а не на резултатно деяние, поради което липсата или наличието на вредоносни последици е ирелевантно за правната му квалификация, а има значение едва при определяне на административното наказание, следва в настоящия случай размерът на наказанието да се намали до размер между средния и максималния. Предвид изложеното както вече бе посочено, Съдът намира, че Жалбата е частично основателна, поради което НП следва да се измени, като се намали размерът на наложеното наказание „Глоба” от 4 000 лв. на 3 400 лв. Така редуцираният размер на наказанието, Съдът намира за правилен и необходим за постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди нарушителя към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху гражданите и юридическите лица.

По разноските:

По делото се констатираха действително направени разноски от страна на АНО в размер на 80 лв. за юрисконсулство възнаграждение.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните производства пред Районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Основателно е искането, направено от страна на АНО, за присъждане на разноси, които са в размер на 80 лв. Присъденият размер трябва да бъде справедлив и обоснован. Съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, към която препраща чл. 78, ал. 8 от ГПК, вр.чл. 37 от Закона за правната помощ, за този вид работа е предвидено възнаграждение от 80 лв. до 150 лв. Не е налице правна и фактическа сложност на делото, работата на юрисконсулта по това дело се състоеше в явяване в едно съдебно заседание, представяне на Писмена защита и на писмено доказателство, поради което юрисконсултско възнаграждение в посочения размер е справедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 38 от ЗА, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на лица, които имат право на издръжка; материално затруднени лица и роднини, близки или на друг юрист. Съгласно ал. 2 на чл. 38 от ЗА, в случаите по ал. 1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2 и осъжда другата страна да го заплати.

В производство пред настоящия Съд от процесуалния представител на жалбоподателя своевременно е заявена претенция за заплащане на разноси – възнаграждение за един адвокат, който е представлявал жалбоподателя по делото. В представения пред този Съд и съдържащ се по делото Договор за правна защита и съдействие от 21.03.2022 година, сключен между Й. К. Й. и адвокат Г. Караджонова, изрично е посочено, че договорените правна защита и съдействие адвокатът извършва на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА, т.е. като безплатна за доверителя.

Правото на адвоката да окаже безплатна адвокатска помощ на лице по чл. 38, ал. 1 от ЗА, е установено със закон. Когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноси, съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 2 от ЗА, адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер, определен от Съда, което възнаграждение се присъжда на адвоката. За да упражни последният това свое право, е достатъчно да представи сключен със страната Договор за правна защита и съдействие, в който да посочи, че договореното възнаграждение е безплатно на основание чл. 38, ал. 1 от ЗА, като наличието на конкретното основание от нормата не се нуждае от доказване.

В конкретния случай производството пред настоящия Съд е иницирано по Жалба на санкционираното лице Й. К. Й., който е бил представляван по делото от надлежно упълномощения адвокат Г. Караджонова, а обжалваното от него НП е изменено досежно размера на наложената Глоба. При тези обстоятелства безспорно е възникнало регламентираното от нормата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН право – при изменение на размера на наложеното с обжалвания акт наказание, възнаграждението за един адвокат, ако подателят на Жалбата е имал такъв, да се възстанови от бюджета на органа, издал отменения акт.

Предпоставките на закона за осъждане на ответника да заплати на жалбоподателя адвокатско възнаграждение са налице, поради което следва да се уважи частично искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на адвокатско възнаграждение за оказаната от него безплатна правна помощ.

На основание чл. 38, ал. 2, вр.ал. 1, т. 2 от ЗА и чл. 7, ал. 2, т. 2, вр.чл. 18, ал. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, Съдът определя размера на адвокатското възнаграждение на 510 лв. за въззивната инстанция.

С оглед изхода на делото и обстоятелството, че размера на Глобата е намален, следва в полза на процесуалния представител на жалбоподателя да се присъдят част от направените по делото разноси в размер на 77 лв., които следва да се заплатят от АНО; а в полза на АНО – 68 лв., които следва да се заплатят от жалбоподателя.

По отношение на Решението в частта за разносните АНО не може да иска изменение, тъй като по делото не бе представен Списък на разносните от тяхна страна.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1, вр.ал. 2, т. 4 и ал. 7, т. 2 и чл. 63д, ал. 1 и ал. 4 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НП № 11/2022г. от 04.03.2022 година на Директора на РИОСВ – Хасково, в частта, с която на Й. К. Й. с ЕГН ***** от село *****, за нарушение на чл. 133, ал. 3, т. 3, предложение второ, вр.чл. 35, ал. 1, т. 1 от ЗУО, вр.чл. 17 от Наредбата за излезлите от употреба МПС, е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 4

000 лв., като НАМАЛЯ размера на наложеното административно наказание „Глоба” от 4 000 лв. на 3 400 лв.

На основание чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, ОСЪЖДА Й. К. Й. с ЕГН ***** от село *****, ДА ЗАПЛАТИ на РИОСВ – Хасково с адрес: град Хасково, ул.„Добруджа” № 14, сумата от 68 лв. (шестдесет и осем лева), представляваща част от направените разноските за юрисконсултско възнаграждение по АНД № 553/2022 година на Районен съд - Свиленград.

На основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр.чл. 38, ал. 2, вр.ал. 1, т. 2 от ЗА, ОСЪЖДА РИОСВ – Хасково с адрес: град Хасково, ул.„Добруджа” № 14, ДА ЗАПЛАТИ на адвокат Г. Т. Караджонова – Писарова от Адвокатска колегия - Хасково, сумата от 77 лв. (седемдесет и седем лева), представляваща част от адвокатско възнаграждение за осъществена по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА адвокатска защита и съдействие на Й. К. Й. по АНД № 553 по описа на Свиленградския Районен съд за 2022 година.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от получаване на Съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____